

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sic serviendum Domino in lætitia, ut si non lætetur in Domino servus, non
lætetur in servo Dominus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Sinon semper, numquam magnificas Deum.

Et in eadem 1. parte, Fer. 6. Hebdoro. 3. post E. lib. ad hanc Veritatem.

Nisi probe paratus sis ad adversa, nec ad ipsa prospera bene paratus es.

QUINTA VERITAS.

Non est minus malum, non gaudere bono gaudio quam gaudere malo.

RATIO EST, Quia non est minus malum, minus aestimare quae vere bona sunt, quam minus aestimare quae non sunt vere bona. Sic enim uno perinde atque alio dissentire est à Divino Iudicio; nec minus vix intentatur ijs qui ponunt lucem tenebras, quam qui tenebras ponunt lucem; nec minus denique male cessit iudicis quod manna vel terram desiderabilem non satis aestimaverint, quam quod nimis concupierint Aegypti cepe, porros & allia. Vide in 2. p. Fer. 6. post diem Ascensionis Domini.

Sed non gaudere bono gaudio, minus est aestimare quae vere bona sunt; Cum enim bonum seu verum & commendatum gaudium non alia bona faciant quam quae vere & coram Deo, ut supra dictum est, bona censentur: profecto qui non illo gaudet gaudio quando tempus ridendi & gaudendi occurrit, non aliunde provenit quam quod non satis illa aestimat quibus gaudendam est. Nam prout quidquid aestimaveris, illud amabis, illud si abest desiderabis: aut si praesens adest, illo gaudebis: Sic enim pari gressu facultates animae quae dicuntur appetitivae sequuntur apprehensivas; unde illud sacri Proverbij: Oculi tui recta vident, & palpebrae tuae praecedant gressus tuos. Id est, recte de rebus iudica, ut quantum res unaquaeque valeat, scias: & quantum valet, aestimes: & quanti rem aestimaveris, tantis illam affectibus prosequaris. Quasi effodientes thesaurum, inquit Job, gaudentque vehementer cum invenerint sepulchrum; In quo scilicet thesauri olim recondebantur. At vero quid est cur gaudeant vehementer, nisi quia multum aestimant quod invenerunt.

Ac proinde tu qui non ita vehementer gaudes invento caelesti ac divino thesauro, non minus tibi malum est quam si gauderes effusus ad terrestres & humanas illas reulas quibus tantopere recrearis, Nam sic manifeste indicas te minus aestimare & diligere quae Deus magis æ-

Haynesius Pars quarta,

stimat, & magis diligit; quae diversitate Iudicij & voluntatis quid potest esse homini perniciosius, dicente Domino, qui non est mecum, contra me est, & qui non colligit mecum, dispergit: Vide in 2. p. Dom. 3. in Quadragesima.

Luc. 11.

Quae quidem omnia sequenti Veritate proposita magis elucescunt.

SEXTA VERITAS.

QUAE PLURES ALIAS COMPLECTITUR.

Sic serviendum Domino in letitia, ut si non letetur in Domino servus, non letetur in servo Dominus.

RATIO EST, Quia non letabitur in servo Dominus, si quod est gratis reddendum Domino servitium, vel si quod est in servitio illi reddito gratius, id servus neget. Quid enim servus habebit postea quod Domino Deo reddat si quod est illi carius & pretiosius neget? Quid nisi quod vilius & deterius? Qualis autem hic esset servus qui reservato sibi suisque meliori, quod est abjectius Deo daret? Nonne is in viam Cain abiit, ut ait S. Judas Apostolus? Nonne is esset maledictus de quo dicitur: Maledictus dolosus qui habet in grege suo masculum, & votum faciens immolat debile Domino, quia Rex magnus ego, dicit Dominus exercituum, & nomen meum horribile in Gentibus. Numquid in tali servo Rex ille magnus latari posset? Numquid de illo potius diceret: Inutilem servum eiecit?

Mal. 1.

Matth. 24.

Sed si non letetur in Domino servus, quod est gratis reddendum Domino servitium, vel quod est in servitio illi reddito gratius, id servus negat.

Nam primo gratius quod possit à nobis reddi Deo servitium, tunc est quando ex obedientia facimus aliquid quod naturae repugnet, & ut nobis videtur, rationi etiam ac humano iudicio contradicat. Hoc est excellens obsequium quod reddidit Abrahamus Deo, cum iussus immolare filium suum unigenitum non recusavit: ac propterea dicitur tentatus à Domino, id est, probatus an fidelis esset: nam haec revera est, vera fidelitatis servi probatio cum tanti se facere Dominum suum ostendit ut nihil sit tam molestum, tam repugnans & grave quod non libenter in eius impendat obsequium. Haec est fornax adversitatis in qua probatur aurum & argentum.

Eccli. 2.

1748.

Hic caminus humiliationis & paupertatis, in quo electi certam suam electionem faciunt. At vero servus qui non letetur in Domino, tale hoc

E c ser-

servitium detestabitur & abiciet; sicut & qui similia negant obsequia, non possunt dici lætari in Domino, non possunt dici servire Domino in lætitia; nam unum proflus atque idem sunt, servire lætum Domino, & servire in asperis ac difficilibus obsequiis. Non aliter probatur vera cordis lætitia, nec vera servi Dei fidelitas. Nam servire lætum in prosperis quid! magni habet meriti? Nonne & Publicani hoc faciunt? sed lætari & servire in adversis tam libenter quam in prosperis, hoc est servorum Dei proprium, hoc est quo se sui que similes David probabat esse servos Dei, lætari sumus, inquit, pro diebus quibus nos humiliasti, annis quibus vidimus mala. Unde & addit, Respice in servos tuos; quasi dicet, hoc ipso nos servos esse tuos demōstravimus cum lætari sumus in adversis. Sic & S. Basilius interrogatus quid esset gaudere in Domino, non id aliter esse respondit quam si asperis quibusdam in mandatis gaudemus, amicus & inter nos gratulemur.

Atque ita ex hypothese quod servus Domino non serviat in lætitia, nonne operosa & molesta illa servitia tandem excutiet? nonne ex his unus erit cui dominus dicat, Confregisti jugum meum, rupisti vincula mea, dixisti non serviam. Hoc est enim dicere, non serviam, quando confringitur jugum & rumpuntur vincula: nec alia vero de causa jugum & vincula confringuntur, quam quia molesta sunt, quam quia non vult servus in his lætari. Unde illud ex consequenti aperte patet quod erat prius in propositione propositum, quod servus qui non lætetur in Domino, neget ei quod gratius habet servitium.

Aut certe, quod est alterum propositionis membrum, si forte totum negare non ausit obsequium, negabit profecto quod est in servitio reddito gratius, nempe volentem animum, & propensum in divinum obsequium voluntatem; hoc est quod maxime velit Deus, ut colatis eum, & faciatis eius voluntatem, corde magno & animo volenti. Hoc est autem quod negat ille servus, nam in servitio reddito non lætari perinde est ac eor illud magnum non habere nec animum illum volentem. Quid est enim quod dilatare & magnum facit eorum nostrum nisi lætitia? Quid porro est animus volens nisi lætetur & contentus? Vel è contra si animus non lætetur & contentus, quomodo dici poterit volens nisi repugnans nisi cum murmure, nisi cum tædio, quod non est apud Deum velle, non est velle si eum veli, nos velle, quidquid agamus in eius obsequiis, quamdiu sic repugnanti agimus animo, quam quod est in nostris obsequiis Domino

gratius placere tollimus; nil magis oppositum verbis illis, servite Domino in lætitia, quam servire cum murmure: sic in illum ipsum Psalmi versum expressit S. Augustinus: *Omnis servitus amaritudine plena est, omnes conditione servili obligati, & servant & murmurant. Nolite timere illius Domini servitatem, non erit tibi gemitus, non murmur, non indignatio. Nemo se putet inde venalem, quia dulce est quod redempti omnes sumus. Magna felicitas est fratres, esse in ista domo magna, servum: & si cum compeditibus. Noli timere serve compedites, confite Domini, Meritis tuis attribue compedes tuas; confite in compeditibus tuis, si vis ut in ornamenta versantur. Non frustra, nec sine exauditione dictum est, Intret in conspectu tuo gemitus compeditorum, Servata Domino in jucunditate.*

Ex quibus S. Augustini verbis; quid restat quam concludere quod habet proposita Veritas, sic servitium Domino in lætitia, ut si non lætetur in Domino servus, non lætetur in servo Dominus; non lætetur in servo non libenter servienti, non servienti nisi forte in prosperis, aut non servienti nisi cum murmure in adversis. Quod ita certe Domino displicet, ut propterea vel maxime populū suum castigari non se metetur, si non ei serviat in lætitia. Erunt, inquit, in te signa atque prodigia, & in semine tuo usque in sempiternū. Eo quod non servieris Domino Deo tuo in gaudio cor disque lætitia. Notanda sanè verba quibus non modo suadet vel consulit ut sibi cum lætitia serviat, quod fusè tractat Ecclesiasticus, & abundè Apostolus, cætera que assatum monent Scripturæ: sed quasi præceptum esset, punit non servientem in lætitia, & ea poena punit quam hæc verba sequentia certi è gravem designant: *Servies inimico tuo quò immittes tibi Dominus in fame & siti & nuditate, & omni penuria: & ponet jugum ferreum super cervicem tuam, donec te conterat.*

Sic nempe solet poena respondere culpæ, ut qui servit Deo libenter noluit, serviat repugnans inimico. & quid voluntariam servituti em nosuit beneficii allici, cogatur poenis ad invitam & invidiam, qualis non modo fuit illa quam Judæi passi sunt à divitis inimicis, sed qualem quisque servit dum sibi suisque vicijis servit, crudelissimis certè Dominis. *Catenas lignee contrivisti, & facies pro eis autenas ferreas.*

Vide locum Prophetæ. Et in 3. p. Hebdomadae. In solemnitate Sanctissimi Sacramenti de quo hæc inter alias habetur Veritas:

Quibus amarum est conversari cum Domino, delectas eius convertunt in amaritudinem.